

RP 290/2010 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av bilskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en ändring av bilskattelagen. Enligt förslaget ska bilskattelagens bestämmelser om skattenedsättning för fordon som förs in i samband med inflyttning ändras så att bestämmelserna om tidfristerna för inflyttningen är flexibla än nu. I lagförslaget föreskrivs att när vistelsen utomlands är förlagd till ett område där det inte är säkert att använda det fordon som är avsett att föras in i samband med inflyttning-

en kan fordonet på vissa villkor förvaras i Finland under vistelsetiden.

Avsikten är att utöka skattelättnaden för storbilar i taxibruk från det som tillämpas på andra taxibilar.

Det föreslås att bestämmelserna om registrerade ombuds ansvar ses över. Dessutom föreslås vissa ändringar av teknisk natur i bilskattelagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE OCH FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR.....	3
1.1 Bestämmelser om fordon som förts in i samband med inflyttning	3
1.2 Utvecklande av återbäringen av bilskatten för taxibilar.....	6
1.3 Det registrerade ombudets ansvar för vissa fordon.....	7
1.4 Precisering av definitionen av ett begagnat fordon.....	7
2 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
3 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
DETALJMOTIVERING	8
1 LAGFÖRSLAG	8
2 IKRAFTTRÄDANDE	10
LAGFÖRSLAG	12
Lag om ändring av bilskattelagen.....	12
BILAGA	14
PARALLELLTEXT	14
Lag om ändring av bilskattelagen.....	14

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar**1.1 Bestämmelser om fordon som förts in i samband med inflyttning**

Vid bilbeskattningen används en skattenedsättning på högst 13 450 euro som beviljas för fordon som förts in landet i samband med inflyttning. Denna förmån har sedan 1960-talet varit en del av den allmänna skattefrihet som beviljats med stöd av tullagstiftningen för varor som utomlands har använts av den inflyttande och förts in i landet i samband med inflyttning. Genom skattefriheten avsåg man främst att förhindra att bruksvaror belades med dubbel konsumtionsskatt. När Finland anslöt sig till Europeiska unionen bröts kontakten med tullagstiftningen så att bestämmelser om skatteförmånen för bilar som förts in i samband med inflyttning fogades till bilskattelagen (1482/1994), som trädde i kraft vid ingången av 1995. Avsikten med arrangemanget var dock fortfarande att förhindra dubbel beskattning av ett fordon som varit i användning utomlands en viss minimitid och som även förblir i den inflyttandes personliga bruk en viss tid efter inflyttningen.

Utvecklingen inom EU-rätten och dess tolkningspraxis kan anses ha minskat behovet att undanröja eventuell dubbelbeskattning av fordon som förts in i samband med inflyttning genom att bevilja nedsättning av eller befrielse från bilskatten i det land dit en person som flyttar från en annan medlemsstat anländer med fordonet. Olika slags skatter som anknyter till anskaffningen av fordon används för närvarande i 19 av unionens medlemsstater (källa: <http://www.acea.be>). EU-domstolen har 2002 i sitt beslut i målet C-451/99 Cura Anlagen krävt att medlemsstaten återbetalar den skatt som ingår i fordonets pris när fordonet permanent överförs till en annan medlemsstat. Sådana återbetalningssystem har också tagits i bruk bl.a. i Danmark och från början av 2010 också i Finland. Man kan anse att det inte alls skulle finnas behov att undvika dubbel beskattning genom skattelättnader i inflyttningslandet om

den skatteandel som ingår i fordonets värde återbetalades eller om det inte togs ut någon skatt på anskaffning av fordon. En del av fordon som förts in i samband med inflyttning till Finland kommer emellertid från andra länder än unionens medlemsländer och återbetalningssystemet har ännu inte fullständigt införts ens i alla medlemsländers lagstiftning.

I fortsättningen kan det finnas behov att se över skattelättnaden för fordon som förts in i samband med inflyttning, om utvecklingen leder till att skattelättnad inte längre behöver beviljas i inflyttningslandet för att undvika dubbelbeskattning. I kommissionens arbetsdokument som gäller bilbeskattning och fordonsbeskattning har man av hävd ansett att de skatter som gäller fordon främst borde betalas i det land där fordonet huvudsakligen används, dvs. i registreringsstaten. Detta motsvarar bäst även det målet att beskattningen i registreringsstaten ska gälla fordonen på samma sätt oavsett om fordonet ursprungligen har kommit som flyttgods eller om det är ett fordon som från första början har beskattats som nytt i registreringsstaten. I och med att den internationella arbetsmarknaden och rörligheten även allmänt ökar kan man anse att detta krav på rättvisa accentueras. Däremot har även skatteförmånen för fordon som förts in i samband med inflyttning delvis förlorat sin betydelse i och med att nivån på bilskatten har sänkts. Ur administrativ synvinkel ökar behandlingen av detta slags undantag för sin del arbetet och kostnaderna för skattesystemet. Förmånen för fordon som förts in i samband med inflyttning innebär också att dessa fordon åtminstone delvis blir utanför den miljöstyrning som tagits i bruk i samband med bilbeskattningen.

För att förmånen för fordon som förts in i samband med inflyttning i enlighet med de mål som nämndes i början ska omfatta det fordon som efter inflyttningen åtminstone en viss tid används av den inflyttande personen ingår det i bilskattelagen bestämmelser om vissa minimitider för vistelsen utomlands och fordonsägandet liksom också bestäm-

meler om användningen av fordonet inom tidsperioderna. Bestämmelserna har under årens lopp ändrats flera gånger så att förfarandet flexiblere än tidigare ska motsvara de allt mer mångfasetterade situationerna vid inflyttning som är en följd av den ökade internationaliseringen. Samtidigt ska förfarandet tillräckligt lätt kunna tillämpas av de myndigheter som behandlar ärendet. Sett ur denna synvinkel finns det behov att utveckla förfarandet med skattenedsättning för bilar som förts in i samband med inflyttning. Dessa behov handlar om när införseln av fordonet anses ha skett, precisering av hur tidsfristerna för överlåtelsebegränsningarna räknas och användningen av fordonet utomlands då bilens ägare vistas i en region där det t.ex. på grund av krissituationer är svårt eller omöjligt att använda bilen. Nedan behandlas var och en av dessa punkter som var sin helhet.

I förbindelse till inflyttningen

Kravet på att ett fordon som förs in i samband med inflyttning måste föras in vid inflyttningen anknöt ursprungligen till syftet med ovan nämnda skattenedsättningsarrangemang som innebar skattefrihet eller skattenedsättning för personliga bruksvaror. I och med internationaliseringen har inflyttningssituationerna utvecklats och blivit allt mer mångfasetterade och det är inte alltid så lätt att uppge en exakt inflyttningstidpunkt. Det är vanligt att övergångar av olika slag sker stegvis från ett land till ett annat.

I lagen finns det inga noggrannare definierade allmänna grunder enligt vilka man ska bedöma om kravet på samband med inflyttningen uppfylls. Det är fråga om en flexibel norm som preciseras genom beskattningspraxis. Inom rättspraxis har inställningen t.ex. till tidsfrister varit rätt flexibel i synnerhet då den inflyttande har kunnat framlägga orsaker till att fordonet har förts in vid en tidpunkt som skiljer sig från inflyttningstidpunkten.

I bilskattelagen finns emellertid vissa bestämmelser som gäller tidsfrister i samband med sådan inflyttning som sker stegvis. Enligt 25 § 3 mom. i bilskattelagen ska ett fordon i samband med inflyttning som sker stegvis anmälas för beskattning inom sex

månader efter det att den tillfälliga vistelsen har börjat eller, om tidsfristen för skattefri användning har förlängts genom tullmyndighetens beslut, innan tidsfristen löper ut och dock senast inom 18 månader från det som den tillfälliga vistelsen börjat. Om inflyttningen till Finland sker efter den tillfälliga vistelsen ska villkoren för bl.a. tiden för fordonsägandet enligt 25 § 1 mom. i bilskattelagen vara uppfyllda omedelbart innan den inflyttande anländer till Finland för den tillfälliga vistelsen.

Bestämmelserna om när fordonet anses ha förts in i samband med inflyttningen föreslås bli preciserade och förenhetligade. Som allmänna tidsfrister för alla inflyttningssituationer föreslås att ett fordon ska anses ha förts in i samband med en inflyttning om införseln till Finland sker inom 12 månader efter det den inflyttandes inflyttning skett eller högst tre månader före inflyttningen. Enligt förslaget ändras bestämmelserna för tidsfristerna för stegvis inflyttning så att fordonet i alla fall ska anmälas för beskattning inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen började eller personen flyttade till Finland.

Vissa allmänna stadganden om överlåtelsebegränsning

Enligt 27 § 1 mom. i bilskattelagen får ett fordon som införts i samband med inflyttning och för vilket nedsättning av skatt eller skattefrihet beviljats enligt 25 § inte utan att skatten har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttades familj förrän fordonet har varit i den inflyttades eller makens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans eller hennes bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland.

I 27 § 2 mom. i bilskattelagen föreskrivs att till en inflyttandes familj hör maken och makarnas ogifta barn som bor med den inflyttande i gemensamt hushåll. Härvid jämställs med make en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur. Enligt förslaget ändras lagrummet så att med

make jämställs även en person av samma kön som utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande under förhållanden av äkten-skapsliknande natur.

Användning av fordonet utomlands

Enligt 25 § i bilskattelagen ska ett fordon som förs in i samband med inflyttning under minst sex månader omedelbart före inflyttningen ha varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk. Detta villkor motsvarar det syfte som ursprungligen kommer från tullagstiftningen och som gällde beviljande av tull- eller skattefrihet för sådana varor som i själva verket varit den inflyttandes personliga bruksvaror utomlands. Enligt beskattningspraxis kan man anse att villkoret uppfylls om fordonet varit registrerat och trafikförsäkrat på ett sätt som gjort det möjligt att använda det i vistelse-landets trafik. När fordonet inte av motive-rade skäl har kunnat användas just i vistelse-landet har det i rättspraxis ansetts att förut-sättningarna för den skattemässiga behand-lingen kan uppfyllas till denna del även om fordonet används annanstans än i vistelse-landet. Då har man fäst uppmärksamhet bl.a. vid hur långt avståndet från vistelseorten är till den ort där fordonet finns och även vid hur många dagar fordonet använts. Om avståndet mellan dessa orter är anmärkningsvärt långt har förmånen för fordon som förts in i samband med inflyttning i allmänhet inte bevil-jats. Dessutom har förutsättningen för be-slutspraxis varit att fordonet har stått till för-ogande minst 25 dagar.

Kravet på att fordonet ska användas utom-lands har kritiserats bl.a. för att krisområdena särskilt i fråga om den fredsbevarande verk-samheten har varit sådana att det har varit omöjligt eller svårt att ha eller använda for-donet där. Denna tanke har förts fram bl.a. i riksdagens lagmotion 24/2009 rd där det fö-reslogs att bilskattelagen ska ändras så att om den inflyttande före inflyttningen har tjänst-gjort i ett internationellt krishanteringsupp-drag eller i en därmed jämförbar uppgift på ett verksamhetsområde där med beaktande av säkerhetssituationen det inte har varit möjligt att använda eller förvara fordonet på områ-

det, ska den inflyttande få förmånen för for-don som förts in i samband med inflyttning även om den inflyttande skaffat sig fordonet inom två månader efter slutfört uppdrag när hon eller han har återvänt till Finland.

Även om man ansåg att det i vissa fall före-föll svårt att använda eller förvara fordonet på vistelseorten utomlands t.ex. av sådana or-saker som nämns i lagförslaget kan detta un-derlättas även på annat sätt än genom att av-stå från den centrala strukturen av det nuva-rande systemet. Det är i synnerhet nödvän-digt att se till att systemet är rättvist och icke-diskriminerande för alla inflyttande. Skatte-lättnad för fordon som har skaffats efter in-flyttningen som beviljas en yrkesgrupp som oftast är i anställningsförhållande till staten kunde åtminstone på en principiell nivå väcka frågor om hur en sådan förmån ska be-handlas t.ex. vid inkomstbeskattningen när man tar i betraktande det omfattande begrep-pet skattepliktig inkomst.

Av dessa orsaker föreslås att bilskattela-gens förfarande för fordon som förts in i samband med inflyttning utvecklas så att, samtidigt som systemet med fordon som förts in i samband med inflyttning så långt som möjligt ska förbli som det är för närvarande, krävs det inte att fordonet används eller för-varas på krisområdena. Fordonet ska i stället kunna förvaras i Finland. Detta löser proble-men med de ovannämnda säkerhetsfaktorerna. Bestämmelserna ska emellertid utarbetas så att de inte gör det möjligt att använda for-donet i Finland och inte heller någon annan-stans under tiden före inflyttningen hit. Ti-derna för fordonsägande och förbudet att överlåta fordonet ska vara desamma som gäller även för andra fordon som förts in i samband med inflyttning. Därmed krävs det av den inflyttande minst ett års vistelse utom-lands. Av den tiden ska minst sex månader direkt före inflyttningen tillbringas på ett krisområde. Vistelsen på krisområdet ska sammanfalla med den tidsperiod som fordo-net varit i den inflyttandes ägo av den tid på minst sex månader som avses i 27 b § 1 mom. 2 punkten. Under den tiden ska man inte utan att betala skatt för fordonet kunna registrera eller använda det i Finland. Fordo-net ska inte under denna tid kunna användas eller vara registrerat någon annanstans än i

Finland. Överlåtelse- och användningsförbudet ska också gälla maken och familjemedlemmarna under tiden före inflyttningen. Av tillsynsskäl ska det till tullen göras en anmälan om det fordon som ska omfattas av det arrangemang som nu föreslås, om fordonsägarens vistelse inom ett krisområde och om den planerade förvaringen av fordonet.

Utöver det föreslagna alternativet ska de personer som vistas inom krisområdet fortfarande ha tillgång även till det förfarande som iakttar nuvarande beskattningspraxis. Förfarandet innebär att det inte i sådana fall har varit nödvändigt att använda eller förvara fordonet på krisområdet, utan att detta även är tillåtet på ett sådant ställe utanför Finland som är tillräckligt säkert och där fordonet i princip står till förfogande t.ex. med tanke på det geografiska avståndet. Då har det även krävts att fordonet i någon mån faktiskt har använts t.ex. under semestertiderna. Avsikten är inte att förslaget påverkar denna praxis. De olika alternativen ska emellertid utesluta varandra. Därmed ska på fordonet tillämpas antingen bestämmelserna i 25—27 a § i gällande bilskattelag eller den nya möjligheten att förvara fordonet i Finland. Om det nya systemet väljs ska dock bestämmelserna i 25—27 a § i bilskattelagen tillämpas till de delar då inget annat följer av det nya systemet.

1.2 Utvecklande av återbäringen av bilskatten för taxibilar

Enligt bilskattelagen beviljas en nedsättning av bilskatten på högst 9 600 euro för en bil som används som taxi. När bilbeskattningen och mervärdesskattelagen (1501/1993) ändrades vid ingången av april 2009 så att bilskatten inte längre räknas till skattebasen för mervärdesskatten samtidigt som bilskatten höjdes med motsvarande belopp som uttagits genom mervärdesskatten för den föreslogs det vid riksdagsbehandlingen av lagändringen att återbäringen av bilskatt för taxibilar ska höjas. Riksdagen ställde sig negativ till förslaget (FiUB 26/2008 rd). Utskottet ansåg dock att det varje fall finns anledning att klarlägga hur det högsta beloppet av återbäringen för taxibilar är graderat t.ex. utifrån persontransportkapaciteten, alltså antalet säten. Finansutskottet ansåg att

ändringen kan vara motiverad för stortaxibilar. På detta sätt ska man kunna beakta bl.a. glesbygdsområdenas särskilda behov av specialskjutsar för skolelever, äldre m.fl. och en tillräcklig trafiksäkerhet. Taxiföretagarna kan i och för sig också genom valet av bil inverka på det skattebelopp som ska betalas. Det finns modeller med låga halter av utsläpp även bland storbilar utan att man då nödvändigtvis på grund av beskattningen behöver pruta på bilens transportkapacitet eller andra egenskaper. Därför ansågs det nödvändigt att lagstiftningen stödjer den styrande inverkan av den miljörelaterade bilskatten även i fråga om taxibilar.

För att uppnå ovannämnda mål föreslås att för en tillgänglig taxi där det utöver förarens säte finns minst sju sittplatser är nedsättningen högst 12 000 euro i stället för 9 600 euro, som tillämpas på andra taxibilar. Med tillgänglig taxibil avses en taxibil som uppfyller villkoren i kommunikationsministeriets förordning om kvalitetskraven på tillgängligheten i fordon som används i taxitrafiken (723/2009). Enligt 2 § är en tillgänglig taxibil en annan bil i kategori M₁ än en sådan som klassificerats som invalidtaxi, speciellt konstruerad och utrustad för transport av handikappade kunder som använder rullstol, och som används i allmän tillståndspliktig taxitrafik. I förordningen finns det dessutom noggrannare bestämmelser om rullstolsplatser och dimensioneringen av den och om utrustningen.

I förslaget har det beaktats att priset på en taxibil som utrustats för att vara tillgänglig är något högre än genomsnittspriset för andra taxibilar. Hur graderingen av det skattestöd som föreslås för stortaxi är dimensionerad grundar sig delvis också på de miljösynpunkter som betonats i det ovan beskrivna betänkandet av finansutskottet. På dessa grunder föreslås att en ny skattedifferentieringsklass införs mellan vanliga taxibilar och helt skattefria invalidtaxibilar. Full skattefrihet för invalidtaxibilar kan i detta sammanhang motiveras med att eftersom bilarna ska ha två rullstolsplatser innebär kravet en ännu större och dyrare bil än de stortaxibilar det nu är fråga om.

1.3 Det registrerade ombudets ansvar för vissa fordon

I 4 § i bilskattelagen finns bestämmelser om skattskyldigheten i fråga om bilbeskattningen och om vem som i olika situationer ansvarar för skatten. Paragrafens 2 mom. gäller det registrerade ombudets ansvar. Enligt det ansvarar det registrerade ombudet för skatten på de fordon som importerats eller tillverkats av ombudet. Avsikten är att ombudet ansvarar för skatten för alla de fordon som ingår i ombudets affärsverksamhet. Hänvisningen till de fordon som importerats eller tillverkats av det registrerade ombudet är emellertid oklar, eftersom det är möjligt att ombudet säljer ett fordon som importerats av någon annan eller av ett annat registrerat ombud. För att det inte ska råda osäkerhet om den ovannämnda bestämmelsens omfattning föreslås att 4 § 2 mom. ändras så att det registrerade ombudets ansvar för skatten ska gälla inte bara de fordon som importerats och tillverkats av ombudet utan även de fordon som ombudet förvärvat skattefritt.

1.4 Precisering av definitionen av ett begagnat fordon

Enligt 10 § 1 mom. i bilskattelagen anses ett fordon vara begagnat om det har varit registrerat och i användning. Båda villkoren ska alltså uppfyllas för att fordonet ska kunna beskattas som begagnat. Formuleringen i bestämmelsen har lett till allt fler beskattningsanmälningar för fordon som före beskattningen har registrerats någon annanstans än i Finland. Registreringen har nödvändigtvis inte gällt mer än en dag och fordonen har i själva verket inte använts i trafiken, åtminstone inte mer än var som i praktiken förutsätts för att leverera fordonet hit. I Finland beskattas och säljs fordon till konsumenterna som nya även om t.ex. deras fabriksgaranti har börjat löpa redan vid den första registreringen.

Tillvägagångssättet har fortlöpande blivit vanligare. Bilaffären kan dels ha som mål att behandla bilarna som begagnade för att t.ex. kringgå avtal om försäljningsområden, och vill dels behandla dem som nya då en handelsposition kan ansökas för dem på samma

villkor som för helt nya fordon. Förfarandet kan också föranleda problem med konsumentskyddet, eftersom fordon, som inte nödvändigtvis är nya, säljs som sådana trots att de närmast bara är litet använda.

Dessutom kan det att fordonet anses vara begagnat endast om båda villkoren uppfylls, i viss mån föranleda ansökningar om skattelättnad i syfte att få fordonet beskattat enligt grunder som tillämpas på begagnade fordon. Registreringsvillkoret uppfylls inte om fordonet har använts vid tävlingar eller om det är av typen terränghjuling. Ca en femtedel av tullstyrelsens skattelättnadsbeslut har gällt sådana fordon. Det kan anses vara ändamålsenligt och en förenkling av förfarandet om dessa fall behandlades direkt vid den första registreringen då det t.ex. också är lättare att bedöma dokumentationen.

Av ovannämnda skäl föreslås att definitionen av begagnat fordon ändras så att fordonet kan anses vara begagnat antingen om det har varit registrerat eller om det har använts.

2 Propositionens konsekvenser

De ändringar som avser fordon som förts in i samband med inflyttning ska i viss mån öka beskattningens flexibilitet. Detta underlättar det administrativa förfarandet, men inverkar knappast nämnvärt på antalet fordon som förs in i samband med inflyttning. Förslaget som gäller de fordon som förvaras i Finland för personer som vistas på krisområden ökar i någon mån tullens arbetsmängd. Förmånen kanske också skulle användas i sådana fall då fordon som förs in i samband med inflyttning inte skaffas i dagens läge beroende på omständigheterna. Förslaget inverkar inte på skattelättnadens nivå, så konsekvenserna för skatteavkastningen och organisationen är ringa.

Höjningen av skatteförmånen för stortaxibilar med 2 600 euro ska innebära en sänkning av avkastningen från bilskatten med 260 000 euro för hundra sådana bilar. Utifrån antalet registrerade stortaxibilar kan man bedöma att inverkan på bilskattens avkastning är något under en miljon euro. En exakt uppskattning kan man dock inte framlägga, eftersom det inte finns uppgifter om vilken andel av stortaxibilarna som har varit tillgäng-

liga eller ska bli det. Den årliga mängden registrerade stortaxibilar är sannolikt ca 500 stycken.

3 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullstyrelsen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

4 §. När ett registrerat ombud enligt 39 § importerar eller tillverkar fordon, ansvarar ombudet enligt 2 mom. för bilskatten i stället för en skattskyldig som avses i 1 mom. För att bestämmelsen ska täcka alla de kanaler för anskaffning som ombudet kan använda för att för sin affärsverksamhet skaffa sig ännu obeskattade fordon föreslår man i paragrafen att utöver import och tillverkning av fordon också nämna möjligheten att fordonet skaffas på annat sätt skattefritt än av ett annat registrerat ombud. Avsikten är att ombudet även i detta fall ska ansvara för skatten för de fordon som han hanterar i sin affärsverksamhet.

10 §. I 1 mom. definieras begagnat fordon. Ett fordon anses vara begagnat om det har varit registrerat och i användning. Definitionen föreslås bli ändrad så att fordonet ska anses vara skattemässigt begagnat redan då någondera av villkoren i paragrafen uppfylls. Det begagnade fordonet ska alltså vara registrerat eller det ska ha varit i användning. Även om båda villkoren uppfylls ska fordonet anses vara begagnat. Användningen av fordonet ska innebära åtminstone i någon mån större användning vilket för ett fordon som kommer direkt från tillverkaren är vanligt t.ex. som provkörning eller korta förflyttningar eller i övrigt egentlig användning i trafiken.

25 §. I paragrafen finns bestämmelser om de allmänna villkoren för beskattning av fordon vid införsel i samband med inflyttning, såsom bl.a. maximibeloppet för skattenedsättningen och hur lång utlandsvistelsen och fordonsägandet ska vara före inflyttningen till Finland. Till paragrafen ska fogas en bestämmelse enligt vilken tidsgränsen för införsel av fordon ska vara högst tre månader före den fordonsimporterande personens inflyttning eller högst 12 månader efter inflyttningen. Det fordon som förts in i samband

med flyttning ska anmälas för beskattning inom 18 månader efter inflyttningen. Denna tidsfrist inverkar inte på rätten att använda fordonet i Finland.

Enligt förslaget ändras 3 mom. så att i det fall inflyttningen sker stegvis ska fordonet anmälas för att beskattas inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen började. Detta ska gälla alla fall som anknyter till tillfällig vistelse. Numera föreskrivs särskilt om en tidsfrist på sex månader när fordonet har använts inom ramen för den maximitid som avses i 2 § i bilskattelagen och om en tidsfrist av 18 månader om tullen med stöd av 32 § har beviljat förlängning av tiden för användning av fordonet. I praktiken grundar sig den nuvarande uppdelningen av tidsfristerna på om den inflyttande för in sitt fordon till Finland när den tillfälliga vistelsen börjar eller först senare. Det går inte att ansöka om förlängning av den skattefria användningstiden om fordonet inte är i Finland. När dessa sammanförs till en bestämmelse påverkas inte tidsfristerna för rätten att använda fordonet skattefritt enligt 2 och 32 § i bilskattelagen.

27 §. I paragrafen finns bestämmelser om begränsningar för överlåtelse och användning av ett fordon som förts in under den föreskrivna karenstiden i 1 mom. Tidsfristerna i fråga om detta ska inte ändras. I 2 mom. finns bestämmelser om rätten att använda fordonet i den inflyttandes familjekrets. I gällande lag jämställs med make en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur. Enligt förslaget ska villkoret att den inflyttande och personen i fråga ska ha olika kön strykas ur bestämmelsen.

27 b §. I nya 27 b § föreslås bestämmelser om ett alternativt förfarande som kan tillämpas när den inflyttande vistas på ett område eller i en stat där fordonet inte kan användas

eller förvaras på grund av terrorism, krigstillstånd eller andra motsvarande säkerhetsskäl. I 1 mom. uppräknas de villkor som alla ska uppfyllas för att fordonet ska kunna behandlas som fordon i den specialgrupp av fordon som förts in vid inflyttning som avses i 27 b §. Enligt förslaget finns det fyra villkor och de tillämpas i stället för motsvarande villkor som föreskrivs i 25—27 a § eller utöver dem.

Första villkoret i 1 mom. 1 punkten bestämmer under vilket slags omständigheter personerna ska vistas för att det alternativa förfarandet ska kunna tillämpas. Enligt förslaget ska förfarandet kunna tillämpas när den inflyttande före inflyttningen till Finland har vistats någon annanstans än i Finland så som avses i 25 § och av denna tid minst sex månader direkt före inflyttningen till Finland på ett område eller i en stat där fordonet inte kunnat användas eller förvaras för att säkerhetssituationen varit väsentligt försvagad på grund av terrorism, krigstillstånd eller andra med dessa jämförbara orsaker. Enligt förslaget definieras inte närmare i lagen vad som mera detaljerat avses med en säkerhetssituation som är väsentligt försvagad på grund av terrorism, krigstillstånd eller andra motsvarande orsaker. En källa som inverkar på rättspraxis, som man kan hänvisa till, är de reseanvisningar som utrikesministeriet publicerar. En svag säkerhetssituation ska dock förledas av våldsfaktorer som anknyter till politiska eller samhällseliga oroligheter av ovannämnt slag. Till exempel en otrygg trafikultur eller någon motsvarande osäkerhetsfaktor som bara delvis stör användningen av bil skulle inte vara en tillräcklig grund för att fordonet inte skulle kunna användas i landet i fråga.

I 2 punkten föreskrivs att fordonet ska ha varit i den inflyttandes ägo före inflyttningen till Finland eller i sådan besittning som leder till äganderätt under minst sex månader. Bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis för fordon som förts in i samband med inflyttning i fråga om den tid för fordonsägande som avses i 25 § 1 mom. 2 punkten i bilskattelagen, dock utan omnämnande av make.

Det tredje villkoret är att fordonet inte före inflyttningen är registrerat i Finland och att det inte har varit registrerat någon annanstans

under den i 2 punkten avsedda tiden. Detta innebär i praktiken bl.a. att fordonet inte tidigare har beskattats i Finland. Fordonet kan nog ha skaffats begagnat från utlandet, men förutsättningen är emellertid att det stryks ur registret.

För att myndigheterna ska känna till vilka fordon som omfattas av detta undantagsförfarande föreslås en bestämmelse enligt vilken en anmälan om fordonet har gjorts till tullen har gjorts före inflyttningen till Finland. Av anmälan ska framgå fordonets identifieringsuppgifter, uppgifter om anskaffningen av fordonet och uppgifter om vistelsen på det i 1 punkten avsedda området och den planerade förvaringen av fordonet. Eftersom avsikten inte är att registrera fordonet är dessa uppgifter behövliga bl.a. för att försäkra sig om att den person som vistas på osäkra områden verkligen skaffat sig ett fordon på vilket det föreslagna nya arrangemanget tillämpas. Säkerställandet av tidpunkten har betydelse också när tiderna för fordonets överlåtelsebegränsningar räknas ut. Tullstyrelsen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om innehållet i anmälan, såsom identifieringsuppgifter för fordonet och uppgifter om anskaffningen. En försummad anmälan ska leda till att förfarandet i 27 b § inte tillämpas.

I 2 mom. finns bestämmelser om att ett fordon som omfattas av det förfarande som avses i 27 b § inte får användas i Finland under tiden före inflyttningen och inte överlåtas till någon annan att användas. Detta ska också gälla användningen av fordonet annanstans än i Finland. Om det gäller ett fordon som inte heller är registrerat någon annanstans än i Finland är användningen förhindrad på grund av att fordonet inte i detta skede kan registreras i Finland. Bestämmelsen är emellertid nödvändig eftersom det är möjligt att fordonet redan innan det tas med i det förfarande som avses i 27 b § är registrerat annanstans än i Finland. Då skulle fordonet vara lagligt tillgängligt för en person som är fast bosatt annanstans än i Finland. Användningsmöjligheten kan inte heller i detta fall anses vara rationell, eftersom fordonet närmast är i lager här för att senare tas i bruk som ett fordon som förts in i samband med inflyttning. Av samma orsak föreslås att ett fordon som omfattas av det förfarande som

avses i 27 b § inte heller får användas någon annanstans utanför Finland under den tid som föregår inflyttningen. Om fordonet under denna tid var registrerat utomlands skulle det vara svårt att i praktiken övervaka hur det används där eller i Finland.

Enligt förslaget ska till den nya 27 b § 3 mom. fogas vissa bestämmelser som preciserar hur tidsfristerna ska räknas. Bestämmelserna beror på att när denna paragraf tillämpas kommer ägande av fordon utomlands inte i fråga på samma sätt som i allmänhet. I 27 § i bilskattelagen finns en grundläggande bestämmelse om tidsfristerna för överlåtelse och användning av fordon som förts in i samband med inflyttning. Enligt paragrafen får ett fordon som införts i samband med flyttning till landet och för vilket nedsättning av skatt eller skattefrihet har beviljats med stöd av 25 § inte utan att skatten har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttades familj förrän fordonet har varit i den inflyttades eller makens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland. Eftersom nu det nya föreslagna förfarandet inte egentligen handlar om att äga och använda fordon någon annanstans än i Finland före inflyttning hit är det nödvändigt att på ett annat sätt definiera den tidpunkt som inleder tidsfristen på tre år. Tidsfristen ska räknas från det då den i 1 mom. 1 punkten avsedda vistelsen inleds eller från det den i 4 punkten avsedda anmälan lämnats in. Om tidpunkterna avviker från varandra ska tidsfristen räknas från den senare av dessa. Ju tidigare en person anmäler fordonet till tullen desto tidigare kommer även överlåtelsebe-gränsningen att löpa ut. Till exempel även bestämmelsen att minst ett år ska förlöpa i Finland efter inflyttningen ska dock tillämpas.

I 4 mom. föreslås för tydlighetens skull en bestämmelse om att i övriga delar än de som föranleds av 27 b § tillämpas bestämmelserna i 25—27 a § på beskattningen av det fordon som avses i paragrafen. Paragrafen ska inte tillämpas på fordon som är i användning någon annanstans än i Finland.

28 §. Paragrafen gäller återbäring av bilskatt för taxibilar. Huvudregeln är att bilskatten sänks med högst 9 600 euro för en bil som används som taxi. Användning som taxibil har definierats genom hänvisning till beställningstrafik enligt 2 § 5 punkten i lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991). Den lag som hänvisningen gäller har emellertid upphävts den 3 december 2009 genom 59 § 2 mom. i kollektivtrafiklagen (869/2009), dvs. då kollektivtrafiklagen trädde i kraft. En bestämmelse med i sak samma innehåll ingår i 2 § 1 punkten i lagen om taxitrafik (217/2007). Hänvisningen i 28 § i bilskattelagen föreslås bli ändrad till en hänvisning till 2 § 1 punkten i lagen om taxitrafik.

Skattestödet på 12 000 euro för en tillgänglig stortaxi gäller enligt 2 § i kommunikationsministeriets förordning om kvalitetskraven på tillgängligheten i fordon som används i taxitrafiken en sådan taxibil som har lyftare för rullstolar eller i stället en ramp som är sammanhängande på bredden och är trygg och vars lutning är högst 14 procent eller högst 21 procent om elektroniskt läsbara spänningsbälten används för rullstolen. En tillgänglig taxibil ska ha en rullstolsplats med minimimåtten 0,7 meter x 1,1 meter och en höjd på minst 1,35 meter. På rullstolsplatsen får golvet lutning innanför vara högst en procent med undantag av horisontalplanen där lutningen får vara framåttigande högst fem procent. På rullstolsplatsen får för alternativt bruk finnas säten som lätt kan vändas åt sidan och som inte får minska rullstolsutrymmet. Rullstolen och den som färdas i den ska på ett tillförlitligt sätt kunna spännas fast i fordonet på det sätt som det bestäms i standarden SFS 5912 om transport av en rullstolsburen passagerare i en person-, paket- och lastbil (fordon i kategorier M₁, N₁ och N₂) eller i den internationella standarden ISO 10542-1 eller i en standard som motsvarar dessa standarder. Bredden av öppningen som leder till rullstolsplatsen ska på golvnivån vara minst 0,8 meter och höjden minst 1,30 meter. Det ska vara lätt att tillträda bilen.

2 **Ikraftträdande**

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Lagen tillämpas på fordon för vilka

den första dagen för bestämmande av skatten infaller på ikraftträdelsedagen eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 4 § 2 mom., 10 § 1 mom., 25 § 1 och 3 mom., 27 § 2 mom. och 28 § 1 mom.,
av dem 4 § 2 mom. sådant det lyder i lag 5/2009, 10 § 1 mom. och 28 § 1 mom. sådana de lyder i lag 266/2003, 25 § 1 mom. sådant det lyder i lag 925/2001 och 25 § 3 mom. sådant det lyder i lag 421/2001, samt
fogas till lagen en ny 27 b § som följer:

4 §

Om ett registrerat ombud enligt 39 § importerar eller tillverkar fordon, ansvarar ombudet för bilskatten i stället för en skattskyldig som avses i 1 mom. Ombudet ansvarar också för bilskatten för ett sådant fordon som ombudet förvärvat obeskatat av någon annan än ett registrerat ombud. Skatteansvaret kan dock överföras med iakttagande av 3 mom., varvid mottagaren ansvarar för skatten. På mottagaren tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om skattskyldig.

10 §

Ett fordon anses vara begagnat om det har varit registrerat eller i användning.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 13 450 euro, om

1) den inflyttande omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk,

3) i sådana fall där den inflyttande tidigare med nedsatt skatt eller skattefritt har fört in ett fordon, den för skattefri överlåtelse av fordonet föreskrivna tiden har gått ut före inflyttningen till Finland, och

4) fordonet införs till Finland inom tolv månader efter inflyttningen eller högst tre månader före den och anmäls för beskattning inom 18 månader efter inflyttningen.

Skattenedsättning enligt 1 mom. beviljas också en person som före inflyttningen har vistats tillfälligt i Finland, om den inflyttande visar att villkoren i 1 mom. 1—3 punkten har uppfyllts omedelbart innan han eller hon anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen. Fordonet ska då anmälas för beskattning inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen började.

27 §

Till en inflyttandes familj som avses i 1 mom. hör maken och makarnas ogifta barn som bor med den inflyttande i gemensamt hushåll. Härvid jämställs med make en person som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

27 b §

Den nedsättning av bilskatten som avses i 25 § beviljas även då följande villkor uppfylls:

1) den inflyttande har före inflyttningen till Finland vistats någon annanstans än i Finland så som avses i 25 §, och av denna tid minst sex månader direkt före inflyttningen på ett område eller i en stat där fordonet inte kunnat användas eller förvaras för att säkerhetssitua-

tionen varit väsentligt försvagad på grund av terrorism, krigstillstånd eller andra med dessa jämförbara orsaker,

2) fordonet har varit i den inflyttandes ägo under minst sex månader före inflyttningen till Finland,

3) fordonet har inte före inflyttningen till Finland registrerats i Finland och den har inte heller under den tid som nämns i 2 punkten varit registrerad någon annanstans, och

4) när den i 2 punkten avsedda tiden då fordonet kommit i den inflyttandes ägo inlett har det till tullen gjorts en anmälan om fordonet, varav framgår fordonets identifieringsuppgifter, uppgifter om anskaffningen av fordonet, vistelsen på det i 1 punkten avsedda området och den planerade förvaringen av fordonet. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan.

Det fordon som avses i denna paragraf får inte användas i Finland eller någon annanstans före inflyttningen och inte överlåtas till någon annan att använda.

Tidsfristen för överlåtelse av fordonet räknas från tidpunkten då den vistelse som avses i 1 mom. 1 punkten inleds eller från tidpunkten då den anmälan som avses i 4 punkten gjorts. Om tidpunkterna avviker från var-

andra räknas tidsfristen från den senare av dessa.

Om inte annat föreskrivs i denna paragraf tillämpas bestämmelserna i 25—27 a § på den beskattning av fordonet som avses i denna paragraf. Denna paragraf tillämpas inte på fordon som är i användning annanstans än i Finland.

28 §

För en bil som vid första registreringen i Finland registreras för beställningstrafik enligt 2 § 1 punkten i lagen om taxitrafik (217/2007) och som fordonets ägare i huvudsak använder i sådan trafik nedsätts bilskatten med högst 9 600 euro. För en tillgänglig taxi där det utöver förarens säte finns minst sju sittplatser är nedsättningen högst 12 000 euro. Skattenedsättningen minskas dock med en trettiosjättedel för varje hel eller påbörjad kalendermånad som fordonet varit i bruk anorstädes än i Finland innan det registrerades för ovannämnt bruk.

Denna lag träder i kraft den 2010. Lagen tillämpas på fordon för vilka den första dagen för bestämmande av skatten infaller på ikraftträdelsedagen eller därefter.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Lag**om ändring av bilskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 4 § 2 mom., 10 § 1 mom., 25 § 1 och 3 mom., 27 § 2 mom. och 28 § 1 mom.,
av dem 4 § 2 mom. sådant det lyder i lag 5/2009, 10 § 1 mom. och 28 § 1 mom. sådana de lyder i lag 266/2003, 25 § 1 mom. sådant det lyder i lag 925/2001 och 25 § 3 mom. sådant det lyder i lag 421/2001, samt
fogas till lagen en ny 27 b § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Om ett registrerat ombud enligt 39 § importerar eller tillverkar fordon ansvarar ombudet för skatten i stället för en skattskyldig som avses i 1 mom. Skatteansvaret kan dock överföras med iakttagande av bestämmelserna i 3 mom., varvid mottagaren ansvarar för skatten. På mottagaren tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om skattskyldig.

10 §

Ett fordon anses vara begagnat om det har varit registrerat och i användning.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 13 450 euro, om

1) han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk, samt

Föreslagen lydelse

4 §

Om ett registrerat ombud enligt 39 § importerar eller tillverkar fordon, ansvarar ombudet för bilskatten i stället för en skattskyldig som avses i 1 mom. *Ombudet ansvarar också för bilskatten för ett sådant fordon som ombudet förvärvat obeskattat av någon annan än ett registrerat ombud.* Skatteansvaret kan dock överföras med iakttagande av 3 mom., varvid mottagaren ansvarar för skatten. På mottagaren tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om skattskyldig.

10 §

Ett fordon anses vara begagnat om det har varit registrerat *eller* i användning.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 13 450 euro, om

1) den inflyttande omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) i sådana fall där den inflyttande tidigare med nedsatt skatt eller skattefritt har infört ett fordon, den för skattefri överlåtelse av fordonet föreskrivna tiden har gått ut före inflyttningen till Finland.

3) i sådana fall där den inflyttande tidigare med nedsatt skatt eller skattefritt har fört in ett fordon, den för skattefri överlåtelse av fordonet föreskrivna tiden har gått ut före inflyttningen till Finland, och

4) fordonet införs till Finland inom tolv månader efter inflyttningen eller högst tre månader före den och anmäls för beskattning inom 18 månader efter inflyttningen.

Skattenedsättning enligt 1 mom. beviljas också en person som före inflyttningen har vistats tillfälligt i Finland, om han visar att villkoren i 1 mom. har uppfyllts omedelbart innan han anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen. För skattenedsättning krävs då ytterligare att fordonet anmäls för att beskattas som flyttgods inom sex månader efter det att den tillfälliga vistelsen började. Om det är fråga om ett fordon som tillfälligt har funnits skattefritt i Finland på det sätt som avses i 2 § 2 mom. och i fråga om vilket den föreskrivna tiden för skattefri användning av fordonet har förlängts på det sätt som avses i 32 §, kan anmälan göras innan förlängningen löper ut, dock inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen började.

Skattenedsättning enligt 1 mom. beviljas också en person som före inflyttningen har vistats tillfälligt i Finland, om den inflyttande visar att villkoren i 1 mom. 1–3 punkten har uppfyllts omedelbart innan han eller hon anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen. Fordonet ska då anmälas för beskattning inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen började.

27 §

27 §

Till en inflyttandes familj som avses i 1 mom. hör hans make och makarnas ogifta barn som bor med honom i gemensamt hushåll. Härvid jämställs med make en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

Till en inflyttandes familj som avses i 1 mom. hör maken och makarnas ogifta barn som bor med den inflyttande i gemensamt hushåll. Härvid jämställs med make en person som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

27 b §

Den nedsättning av bilskatten som avses i 25 § beviljas även då följande villkor uppfylls:

1) den inflyttande har före inflyttningen till Finland vistats någon annanstans än i Finland så som avses i 25 §, och av denna tid minst sex månader direkt före inflyttningen på ett område eller i en stat där fordonet inte

kunnat användas eller förvaras för att säkerhetsituationen varit väsentligt försvagad på grund av terrorism, krigstillstånd eller andra med dessa jämförbara orsaker,

2) fordonet har varit i den inflyttandes ägo under minst sex månader före inflyttningen till Finland,

3) fordonet har inte före inflyttningen till Finland registrerats i Finland och den har inte heller under den tid som nämns i 2 punkten varit registrerad någon annanstans, och

4) när den i 2 punkten avsedda tiden då fordonet kommit i den inflyttandes ägo inletts har det till tullen gjorts en anmälan om fordonet, varav framgår fordonets identifieringsuppgifter, uppgifter om anskaffningen av fordonet, vistelsen på det i 1 punkten avsedda området och den planerade förvaringen av fordonet. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan.

Det fordon som avses i denna paragraf får inte användas i Finland eller någon annanstans före inflyttningen och inte överlåtas till någon annan att använda.

Tidsfristen för överlåtelse av fordonet räknas från tidpunkten då den vistelse som avses i 1 mom. 1 punkten inleds eller från tidpunkten då den anmälan som avses i 4 punkten gjorts. Om tidpunkterna avviker från varandra räknas tidsfristen från den senare av dessa.

Om inte annat föreskrivs i denna paragraf tillämpas bestämmelserna i 25—27 a § på den beskattning av fordonet som avses i denna paragraf. Denna paragraf tillämpas inte på fordon som är i användning annanstans än i Finland.

28 §

För en bil som vid första registreringen i Finland registreras för beställningstrafik enligt 2 § 5 punkten lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991) och som fordonets ägare i huvudsak använder i sådan trafik nedsätts bilskatten med högst 9 600 euro. Skattenedsättningen minskas dock med en trettiosjättedel för varje hel eller påbörjad kalendermånad som fordonet har varit i bruk annorstädes än i Finland innan det registreras för ovannämnt bruk.

28 §

För en bil som vid första registreringen i Finland registreras för beställningstrafik enligt 2 § 1 punkten i lagen om *taxitrafik* (217/2007) och som fordonets ägare i huvudsak använder i sådan trafik nedsätts bilskatten med högst 9 600 euro. För en tillgänglig taxi där det utöver förarens säte finns minst sju sittplatser är nedsättningen högst 12 000 euro. Skattenedsättningen minskas dock med en trettiosjättedel för varje hel eller påbörjad kalendermånad som fordonet varit i bruk an-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

norstädes än i Finland innan det registrerades
för ovannämnt bruk.

*Denna lag träder i kraft den 2010. La-
gen tillämpas på fordon för vilka den första
dagen för bestämmande av skatten infaller
på ikraftträdelsedagen eller därefter.*
